

alt med end paa at undgaa at støde an ved nøjeregnende Begærighed. Dette har ført til, at kun Merindtægter paa over 7000 Kr. overhovedet kommer i Betragtning. Følgen deraf er, at Skatten ganske overvejende kommer til ensidig at ramme de store Byerhverv, særlig Handel og Skibsfart. At det danske Landbrug som Helhed under Krigsforholdene har haft, og fremdeles har, særdeles gunstige Vilkaar, er givet. Priserne paa dets Salgsvarer er langt højere end sædvanlig, dets Udgifter kun delvis højere. Men kun de meget store Landbrugsbedrifter vil komme til at falde ind under Krigsbeskatningen. Alle de andre gaar fuldstændig fri. Til Gengæld bærer Landbruget Byrden af Maksimalpriser paa en Del af dets Produkter. At frigive for denne Byrde uden at erstatte den ved en tilsvarende Udvidelse af Skatten paa „Krigsfortjeneste“ vilde være aabenlyst uretfærdigt. Hvor vidt det med Føje kan kaldes en Form for Beskatning, at Statsmagten afværger, at de ved Krigsforholdene skabte Priskonjunkturer udnyttes til det yderste overfor Landets egen Befolkning, er det ufornuddent at opholde sig ved. Men mon Landbruget, naar det kom til en Prøve, i Virkeligheden vilde foretrække, at disse Foranstaltninger afløstes ved en Udvidelse af Krigsskatten, der i saa Fald rettelig maatte føres igennem lige til Bunden? Maskineriet vilde blive kolossalt, og Skatten, hvis den ikke blot skulde forblive paa Papiret, vilde blive følt som en utaalelig Byrde.

Endnu er dette at nævne: Vilde det være ønskeligt, at man greb til at indføre et System af direkte Pengehjælp i en saadan Udstrækning, at det vil komme til at omfatte omtrent Halvdelen af Landets hele Befolkning? Denne Hjælp vil i sit Væsen ikke kunne undgaa at faa Karakter af Fattigunderstøttelse, om end uden dennes retlige Følger, og det kan ikke være andet, end at Virkningerne af en saa udstrakt offentlig Forsørgelse i mange Henseender vil blive saare betænkelige. Ogsaa fra dette Synspunkt kan der rejses stærke Indvendinger mod Tanken i det foreliggende Forslag.

Noget andet er, at der med den kommende Vinter for Øje kan være Anledning til, at der ved kommunal Foranstaltning, eventuelt med Støtte af Staten, aabnes Adgang for de mindst bemidlede til at opnaa Lettelse i Forsyningen med saadanne Fornødenheder, f. Eks. Brændsel, for hvilke Dyrtiden gør sig særlig stærkt gældende. Kommissionen som Helhed anbefaler en saadan Forholdsregel til Overvejelse, men gaar ud fra, at Udarbejdelsen af et detailleret Forslag i saa Henseende ligger udenfor Kommissionens Kompetence.

Afsendelsen af nærværende Skrivelse og dermed Kommissionens Besvarelse af det af Ministeriet forelagte Spørgsmaal er trukket i Langdrag under Hensyn til de Overvejelser, der har ledet til Nedsættelsen af Landbrugsraadets af 30. August d. A. Kommissionen har fundet det paa sin Plads ikke at undlade, inden den udtalte sin endelige Opfattelse, at drage Nytte af den saaledes frembudte velkomne Lejlighed til at søge yderligere Vejledning i den foreliggende Sag hos den af Landbrugets Organisation udpegede Repræsentation, i hvilken ogsaa Fremsætteren af selve det her omhandlede Forslag har faaet Sæde.

Idet Kommissionen som Følge heraf har foranlediget et Møde med Landbrugsraadets for at hidføre en nærmere Forhandling, er der som Udtryk for Landbrugsraadets Stilling indgaaet den hoslagte Skrivelse af 16. ds., hvorefter Landbrugsraadets Flertal ikke ønsker at gaa nærmere ind paa Sagen, hvis yderligere Drøftelse henvises til Regering og Rigsdag. Ud herover fremsætter Landbrugsraadets Flertal kun to positive Bemærkninger, begge vedrørende den specielle Maksimalpris for Flæsk, nemlig: at Byrden herved fortrinsvis hviler paa de mindre Landbrug, og at de trufne Foranstaltninger bidrager til at rokke det danske Landbrugs hidtidige solide Stilling paa det engelske Marked.